

specifikace: Věcně příslušnými k obecnému požadavku na zaplacení úvěrové jistiny po splatnosti a korespondující smluvní pokuty, který byl uplatněn věřitelem proti dlužníkovi a ručitelům, kteří převzali svým prohlášením ručení za závazky dlužníka, a to žalobou podanou po 1. 1. 2014, jsou okresní soudy.

§ 9 odst. 1) o. s. ř.

Ncp 489/2020

USNESENÍ

Vrchní soud v Praze jako soud nadřízený rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Františka Kučery a soudců Mgr. Martina Řezníčka a JUDr. Aleše Šťastného ve věci

žalobkyně:

AGROKREDIT a.s., IČO 28191544
sídlem Běžecká 2407/2, 169 00 Praha 6
zastoupená advokátem Mgr. Ondřejem Humlem
sídlem Senovážné náměstí 1375/19, 110 00 Praha 1

proti

žalovaným:

1) Vonšovský mlýn s.r.o., IČO 63906431
sídlem 353 01 Mariánské Lázně - Valy 32

2) GRIMOR s.r.o., IČO 28368134
sídlem Starý Mlýn 32, 353 01 Mariánské Lázně - Valy
obě žalované zastoupeny advokátem Mgr. Liborem Kapalínem
sídlem Na Příkopě 857/18, 110 00 Praha 1

3) F. A.

o zaplacení 1 824 438 Kč s příslušenstvím,

vedené u Okresního soudu v Chebu pod sp. zn. 8 C 91/2020, o určení věcné příslušnosti,

takto:

K projednání a rozhodnutí věci jsou v prvním stupni věcně příslušné okresní soudy.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se svou žalobou doručenou Okresnímu soudu v Chebu (dále jen „předkládající soud“) dne 17. 2. 2020 domáhá po žalovaných zaplacení celkově částky 1 824 438 Kč s (blíže specifikovaným) příslušenstvím (a to tak, že plněním jednoho ze žalovaných zaniká v rozsahu poskytnutého plnění povinnost ostatním žalovaným), když částku 1 658 580 Kč požaduje z titulu

nesplaceného úvěru poskytnutého z její strany první žalované na podkladě smlouvy o úvěru ze dne 22. 5. 2009 a částku 165 858 Kč z titulu smluvní pokuty sjednané ve výši 10 % z jistiny úvěru pro případ porušení povinnosti první žalované úvěr splatit s tím, že druhá žalovaná a třetí žalovaný měli za splnění takových závazků první žalovanou svým prohlášením převzít ručení.

2. Předkládající soud předložil věc Vrchnímu soudu v Praze (dále jen „nadrízený soud“) k rozhodnutí podle § 104a odst. 2 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „o. s. ř.“), s tím, že první a druhá žalovaná při soudním jednání vznesly námitku nedostatku věcné příslušnosti soudu. Předkládající soud ve své předkládací zprávě k dotčené námitce poznamenal, že ji považuje za nedůvodnou, když „ustanovení § 9 odst. 3 písm. r) bod 6. OSŘ, které rozlišovalo věcnou příslušnost v obchodních sporech podle výše předmětu řízení, existovalo pouze do 31. 3. 2013“, přičemž „v době zahájení tohoto řízení byla dána věcná příslušnost okresního soudu dle § 9 odst. 1 OSŘ, když na toto řízení se nevztahuje žádná z výjimek dle ustanovení § 9 odst. 2, 3 OSŘ ani se nejedná o případ žaloby dle § 9a OSŘ.“
3. První a druhá žalovaná při jednání předkládajícího soudu dne 2. 7. 2020 (prostřednictvím společného zástupce) vznesenou námitku věcné nepřislušnosti předkládajícího soudu odůvodnily tím, že „se jedná o spor mezi podnikateli a výše nároku převyšuje 100 000 Kč“, a proto „je dána věcná příslušnost krajského soudu“.
4. Žalobkyně, a ani třetí žalovaný, se k otázce věcné příslušnosti nevyjádřili.
5. Jak vyplývá z odstavce 1. odůvodnění, žalobkyně žalobou uplatňuje proti žalovaným dílčí peněžní nároky z právních vztahů, které mají svůj základ v příslušné úvěrové smlouvě, kdy první žalovaná je žalována jako (přímý) dlužník a ostatní žalovaní z titulu (prohlášením) převzatého ručení za příslušné závazky první žalované.
6. Na takto vymezený předmět sporu - jenž je přitom určující pro stanovení věcné příslušnosti soudů ve sporném občanském soudním řízení (viz například usnesení Ústavního soudu ze dne 7. 2. 2012, sp. zn. I. ÚS 3348/10) - nedopadá žádné speciální ustanovení zákonné povahy, které by vylučovalo aplikaci § 9 odst. 1 o. s. ř., jež pro sporné občanské soudní řízení zakládá obecně věcnou příslušnost okresních soudů jako soudů prvního stupně.
7. Nepřípadnou je v daném ohledu argumentace první a druhé žalované, o níž tyto účastnice opřely svou námitku nedostatku věcné příslušnosti soudu, a to již jen proto (tedy bez ohledu na skutečnost, že zmíněné ustanovení § 9 odst. 3 písm. r) bod 6., zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění účinném do 31. 12. 2013 (dále jen „OSŘ“), by bylo - při odhlédnutí od dále řečeného - pro vztahy z úvěrových smluv „vyblováno“ /v daném ohledu/ speciálním ustanovením § 9 odst. 3 písm. r) bod 1. OSŘ), že pro řízení zahájená počínaje 1. 1. 2014 se ve smyslu čl. II bodu 2. zákona č. 293/2013 Sb., použije procesní úprava obsažená právě v zákoně č. 293/2013 Sb., tedy úprava, která již neobsahuje (první a druhou žalovanou citované) ustanovení § 9 odst. 3 písm. r) bod 6. OSŘ, a ani jiné ustanovení obdobného obsahu.
8. Z uvedených důvodů nadřízený soud rozhodl způsobem uvedeným ve výroku tohoto usnesení (§ 104a odst. 2 poslední věta o. s. ř., s přihlédnutím k § 104a odst. 5 o. s. ř.).

Poučení:

Proti tomuto usnesení není odvolání ani dovolání přípustné.

Praha 5. srpna 2020

JUDr. František Kučera
předseda senátu

